

ZA NEKAJ VEČ KOT
2C na dan dobiva
 "GLAS
 PO POŠTI NARA
 (izvenredno sobot, ne
 116 E. 12nd St
 Goethe
 6:30-4-4-4
 KO
 MA
 CITAJTE, KAR VA
 No. 124 — Štev. 124 — V

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

Registered as Second Class Matter September 25th 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 124 — Štev. 124 — V LIII. — LETNIK LIII. NEW YORK, TUESDAY, JUNE 26, 1945 — TOREK, 26. JUNIJA, 1945 Telephone: CHelsea 3-1242

RUSIJA STAVILA TURČIJI ZAHTEVE

Ruski poslanik Sergej Aleksandrovič Vinogradov se je zglasil pri turškem poslujočem vnanjem ministru v Ankari z noto svoje vlade, ki po mnenju dobro poučenih diplomatskih krogov pojasnjuje, kaj smatra sovjetska vlada za neobhodno potrebno, da je sklenjena nova pogodba in so obnovljeni prijateljski odnošaji med obema deželama.

Odkar se je vrnil v Moskvo turški poslanik Selif Sarper, sta si ruska in turška vlada izmenjavali svoje nazore glede obnovitve prijateljske pogodbe, katero je Rusija preklicala v marcu.

Po mnenju diplomatskih krogov je Rusija stavila nekatere pogoje, predno prične kaka pogajanja za pogodbo in da je zaradi tega poslanik Vinogradov obiskal turškega poslujočega vnanjega ministra.

Turški uradni krogi molče o ruski noti in turško časopisje ni pisalo ničesar o njej. Pri vsem tem pa je v diplomatskih krogih splošno mnenje, da je Rusija stavila naslednje dve zahtevi: Premembo dosedanje uprave Dardanel, da bi Rusija imela glede njih gotove predprave in drugič: vrnitev Rusiji Karsa in Ardahana okrajov, ki ju je dobila Turčija v pogodbi z dne 31. oktobra 1921.

Nota po splošnem mnenju ni pretilnega značaja in tudi ne določa časa, do kdaj naj pride odgovor.

Glede tega si izmenjavajo svoja mnenja Ankara, London in Washington in splošno se domneva, da turška vlada na noto ne bo prej odgovorila, kot po konferenci treh velikih.

Odkar je Rusija pred več kot sto leti opustila svojo izolacijo in je iskala trgovske zveze z vnanjim svetom, so vladarji v Moskvi in Petrogradu (sedaj Leningradu) pozeleli Dardanele, da bi skozi nje vozile ruske ladje iz

Črna morja, toda Turčija ji te pravice ni nikdar dovolila.

Sedaj pa je zmogovita Sovjetska unija v položaju zahtevati uporabo morske ožine, česar carji niso mogli doseči. "Predprave", ki jih Rusija zahteva v svoji noti, pomenijo, da Rusija dobi prost prehod za svoje bojne ladje in tudi glas pri določevanju bodočnosti važne morske ožine.

Dardanele in Bospor sta bila demilitarizirana z lausansko mirovno pogodbo z dne 24. julija 1923, toda Turčija je dobila pravico zopet militarizirati ožino, ko je bila sklenjena nova pogodba glede ožine 30. julija 1936 v Montreuxu. Turčija je ožino pričela takoj utrjevati in mednarodna komisija za ožino je bila razpuščena 30. septembra 1936.

S tem da Rusija zahteva, da sta ji vrnjena Kars in Ardahan, želi samo, da je postavljena zopet meja, ki je bila pred letom 1921. Oba okraja je dobila Rusija v berlinski mirovni pogodbi po rusko-turški vojni 1877—78 ter sta ostala ruska do leta 1921.

Okraja imata velike gozdove, obsežna skladišča soli in v njih raste ječmen, koruza in drugo žito. V starih časih so v teh okrajih živeli Armenci, katere pa so Turki izgnali. Nato je prihajalo več narodov, tako da sedaj tam žive Kurdi, Kabardijani, Kirgizi, Oseti in Kara-papaki.

PRVI POTNIŠKI PARNIK ODPLUL V EVROPO

Predvojni časi se polagoma vračajo. — Vozni listek od New Yorka do Le Havre v Franciji stane le \$165; toda splošno potovanje še ni odprto.

Minole sobote popoldne, odplul je iz newyorške luke prvi potniški parnik, in sicer parnik "Oregon" od francoske parobrodne družbe. "Co. Generale Transatlantique". Parnik je bil opremljen z vsemi raznovrstnimi zastavami, kakor pred pričetkom sedanje svetovne vojne, in tako so se pojavili, oziroma obnovili stari prizori na reki Hudson, oziroma v bližini pomola št. 65.

Z omenjenim parnikom je odpotovalo v Le Havre le kakih 75 potnikov, po večini ameriški in francoski civilni državljani, kateri si so dobili že pred meseci posebna dovoljenja za potovanje, od francoskega poslanstva v Washingtonu. Med potniki je bilo tudi enajst vslužbencev ameriške družbe z a pomoč prebivalstvu v Franciji, oziroma "American Relief for France, Inc." Ti vslužbenci bodo v Franciji delili med prebivalstvo najpotrebnejše jestvine in druge potrebščine. Na parniku je bilo tudi 8000 ton raznega blaga, pomajevč stavbenega železja in jekla za popravilo pomolov z raznih francoskih pristanišč. Na parniku so bili še vedno varnostni topovi, kakor tekom vojne, toda bili so pokriti.

Inače so pa bili prizori povodno odpotovanja parnika ravno taki, kakor pred vojno. Prva dva potnika, ki sta se ukrcala na parnik, sta bila dva — psa, katerima so takoj odkazali prostor za njuno promenado — baš kakor v starih dobrih časih. Na krovu so bili tudi znani parniški stoli, na katerih so sedeli potniki.

Potniški agent francoske parniške družbe, Pierre Rousselle, je dejal, da je poslanstvo in družba skrbno izbrala prve potnike za potovanje v Evropo, in sicer iz tisočih dose-daj vložnih aplikacij za potovanje. Med potniki so bile rodbine francoskih častnikov, katere so preživele vojno na varnem v Zjedinjenih državah; veliko število otrok in nekoliko trgovcev. Potni listki za vsakega potnika, vstevši otroke, so veljali po \$165. K temu je treba tudi prišteti 15 odstotkov ameriškega davka na transportacijo. Glede bodoče redne plovitbe francoskih parnikov med našo lukso in Le Havre, dosedaj še niso izdelali potrebnih načrtov.

Potovanje parnika "Oregon" bode trajalo od naše luke do Le Havre kakih deset dni. Ko je bilo delo na pomolu

Nemške zastave v jarku v Moskvi

Hitlerjevo osebno svastiko zastavo so v nedeljo vlekli po Rdečem trgu in jo slednjič vrgli v blatni jarek, ko je maršal Grigorij K. Žukov tekom parade zmage rekel, da je rdeča armada najmočnejša na svetu, da pa Rusija ne sme postati domišljava ali malomarna.

"Po štirih letih groznih bitk smo stopili v dobo mirnega razvoja," je rekel Žukov, osvo boditelj Berlina in branitelj Moskve.

"Sovjetska država je izšla celo bolj mogočna iz srditih bojov in rdeča armada je najmodernejša in najsilnejša armada na svetu. Toda za nas sovjetski narod ne kaže, da postanemo domišljavi in malo marni."

Maršal Žukov je stal poleg maršala Stalina na stehi rdečee grobnice Nikoła Lenina, ko je govoril. Rekel je, da je zmaga nad Nemčijo prišla iz moči socialistične vlade in ker je narod vodil do zmage veliki voditelj in vojaški zeni, maršal Sovjetske unije, Stalin.

Maršal Žukov je prijahal na Rdeči trg na svetlem belem konju, ki je tradicionalen ruski konj za zmagovalca in gledalo ga je na tisoče Rusov in mnogo tujih diplomatov. To je bila največja sovjetska uradna proslava na čast zmagoviti armadi.

Po Rdečem trgu so vlekli 200 nemških zastav in so jih vrgli v jarek poleg Leninove grobnice, Stalin in drugi sovjetski voditelji pa so molče gledali.

Zastave so v paradi nesli ruski vojaki, ko pa so prišli do Leninove grobnice, so jih pometali v jarek. Godba je nehala igrati in ropotalo je samo več sto bobnov. Vsak vojak je vrgel zastavo, ne da bi se ozrl in ne da bi zastavil korak ter je korakal dalje.

Z Leninove grobnice so premier Stalin, vnanji komisar Vjačeslav M. Molotov, predsednik Mihail I. Kalinin in drugi vladni in strankini uradniki gledali na zastave poraženega sovražnika, ki je pred štirimi leti napadel Rusijo brez vojne napovedi.

Ljudje so že zgodaj zjutraj pričeli prihajati na Rdeči trg. Na opazovalni oder je prvi prišel ameriški poslanik W. Averell Harriman s svojo hčerko Kathleen, za njim pa so prišli angleški poslanik sir Archibald Clark Kerr, premier nove poljske vlade Edward B.

dogotovljeno, — well, potem je parnikova sirena dala znamenje za odpotovanje, baš, kakor pred leti. Parnik je plul počasi proti sredini reke; Guy de Berce, glavni poslovodja parniške družbe, je zakričal blagajniku parnika: "A bien-tot, De Grasse!", kar znači, naj pozdravi parnik "De Grasse" od iste družbe, ki je še vedno potopljen ob ustju reke Gironde v Havre, in potem je bilo vse gotovo. "Oregon" je postajal vedno manjši in končno je zginil za otokom boginje Svobode.

Pošta v Jugoslavijo

Poštni urad nam je naznanil, da je ZOPET MOGOČE PISATI V JUGOSLAVIJO. — Pisma ne smejo biti težja kot dve unci. Poslati je mogoče tudi navadne dopisnice brez slik. Poštuna za navadno pismo je kakor pred vojno, namreč 5 centov.

Pošiljati je tudi mogoče časopise, kakor prej.

Pisem pa za sedaj še ni mogoče registrirati, ni mogoče poslati denarja in zavitkov.

JAPONSKE IZGUBE NA OKINAWI

Poročilo z Guama naznanja, da so imeli Japonci v bojih na Okinawi, ki so bili končani v pondeljek 110,549 izgub, med njimi 8696 vojnih ujetnikov.

Japonski cesarski glavni stan je včeraj priznal izgubo Okinawe. Časnikarska agentura Domei, ki je prinesla to vest, pravi, da so Japonci izvedli zadnji napad 20. junija. Admiral Nimitz pa je pred petimi dnevi naznanil, da je organiziran odpor na otoku prenehal.

Domei izraža veliko pohvalo generalu Micuru Ušizmi, vrhovnemu japonskemu poveljniku na Okinawi, ki je zadnjič napadel 20. junija. Iz poročila Domei-a je mogoče soditi, da je bil general Ušizima ubit.

Ujetniki se vračajo

SHAEF (Supreme Headquarters of the American Expeditionary Force) naznanja, da je bilo od 22. maja rdeči armadi izročenih okoli 2 milijona Rusov, ki so bili v zapadni Evropi. To vračanje ujetnikov je bilo trikrat tako hitro, kot se je prvotno domnevalo.

brnile nasproti našemu pričakovanju, proti njegovemu cesarskemu veličanstvu in narodu v splošnem izražemo svoje obžalovanje."

Domei odkrito priznava, da je vsled izgube Okinawe obramba domačih otokov mnogo težavnejša, ker je otok od domačih otokov oddaljen samo 325 milj.

Indijska konferenca

Kot pravi poročilo iz Simile v Indiji, so indijski voditelji — med katerimi ni Mohandas K. Gandhi — pričeli konferenco, da razpravljajo o angleških predlogih za razširjenje samovlade Indije.

Angleški podkralj viscont Wawell jim je rekel, da bodo izgladili pot za rešitev zamotanih vprašanj Indije, ako bo konferenca uspela.

Prva konferenca je trajala samo dve uri in je bila ob 5. popoldne odgodena. Razpravljali so o načrtu o vseindijskem kabinetu.

Gandhijeva odsotnost meče težko senco na konferenco. Gandhi sicer ni delegat, toda bi mogel biti navzoč na konferenci, ako bi hotel. Predsednik Maulana Abul Kalam Azad je zastopal Gandhijev Vseindijski narodni kongres.

Gandhi se konference najbrže ni hotel vdeležiti, ker lord Wawell ni hotel vstreti njegovi

želji, da bi bilo nekaj premenjenega v načrtu za indijski svet. Njegova odsotnost jasno kaže nasprotje med njegovim kongresom in muslimansko ligo glede zastopstva v svetu. Muslimani dolže Gandhija, da je "torpediral" konferenco.

Lord Wawell je priporočal, da je izvoljen pododbor, ki naj izdela načrt za sorazmerno zastopstvo v svetu. Muslimani in Indijci naj bi imeli enako število zastopnikov v izvrševalnem svetu. Gandhi pa je odgovoril, da kongres predstavlja vse Indijce, če pripadajo kakšni kasti ali ne, ki se zanimajo za neodvisnost.

GEN. EISENHOWER V WASHINGTONU

General Dwight D. Eisenhower, ki je utrujen, toda zadovoljen, si je v Washingtonu privoščil nekoliko počitka.

Teden po slovesnem sprejemu v Washingtonu se je s svojo soprogo in sinom Lieut. Johnom Eisenhowerjem vrnil v prestolico iz svojega rojstnega kraja Abilene, Kansas.

Danes popoldne ob petih bo

obiskal vojnega tajnika Henryja L. Stimsona, pri katerem bo ostal na čajaniki. Ostale dneve tega tedna bo preživel v nekem kraju, kjer ne bo zastav in parad in pozdravov. Zatem pa bo šel v Evropo kot zastopnik Združenih držav v zavezniškem kontrolnem odboru za Nemčijo.

Žena pravi, da med njima ni bilo nikdar prave poroke in da je bil zakon sklenjen na zahtevo Adolfa Hitlerja. Svojega moža je sicer imela rada, toda ljubila ga ni nikdar.

Žena pravi, da je imela precej vpliva nad svojim možem in da je rešila smrti marsikaterga žida, zlasti umetnike in pisatelje.

Izpred sodišča v Trstu
 Zavezniška vojaška vlada, ki je zavzela Trsta vsled pre-

Sodba jugoslovanskih izdajalcev

Antun Jedež, urednik nekega zagrebškega lista je obsojen na smrt, v Ljubljani pa se je pričela sodnijska obravnava proti šestim slovenskim voditeljem zaradi njihovega sodelovanja s sovražnikom.

Šestega junija je bilo obsojenih na smrt sedem sodelavcev, med njimi Mile Budel, eden vodilnih ustašev, in Nikola Mandić, predsednik ustašev. 21. junija je bil obsojen na smrt general Josip Mežger, ki je organiziral koncentracijsko taborišče v Janki Puzti na Madžarskem. Adolf Ganljak, ustaški general in načelnik vojaškega sodišča, ki je kar na debelo obsojalo na smrt, je bil tudi obsojen na smrt. Pet nižjih častnikov je bilo obsojenih na smrt, ker so pomagali pri zločinih.

pira med Italijani in Jugoslovani, kateremu narodu pripada, je obsodila tri kršilce miru na kratko zaporno kazen.

PAYROLL SAVINGS POSTER

BUY NOW FOR THE
BIGGER 7TH
WAR LOAN
 Through Payroll Savings

A WAR HALF WON...
 IS NOT VICTORY!

Buy EXTRA
 WAR BONDS

"Glas Naroda"

("VOICE OF THE PEOPLE")

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation)
Frank Sakser, President; Ignac Hude, Treasurer; Joseph Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

:: 52nd YEAR ::

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$7. Advertisement on Agreement.

ZA CELO LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO:
\$7.—; ZA POL LETA —\$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.—.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš soboto, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

The Argument of the Pittsburgh Slovenes on the Triestene Question

The decisions of the future peace conference shall have a permanent value, because they will be enforced by the United Nations Council and its international police army. Consequently it is of a paramount importance to the world that especially the basic decrees of the conference be absolutely correct.

One of such basic pronouncements will be given relative to the Triestene question. It is not at all an intricate proposition. Only bawling diplomats can make it difficult for themselves. However, since the history of the last thirty years has taught us how near to destruction a selfish diplomacy can lead a country and the world, we and the world expect that each individual case shall be settled on its own inherent merits and for no ulterior motives.

The following are the facts governing the Triestene question:

1. There can be no dispute about the fact that the Triestene region, taken as a unit, is ethnically ninety percent Slovene and Croatian, therefore Yugoslav, and that the Yugoslavs are the autochthon and indigenous inhabitant of the territory. (Austrian off. Census, 1910) The Italian official propaganda misled its own people and the world into believing that the whole Triestene region is ethnically Italian. Austria had countenanced this propaganda to keep Italy in the tripple alliance (Germany, Austria-Hungary, Italy). However, Italy seeing victory inclining towards the allies (America, France, England) made a secret pact with England in 1915, according to which Italy was to get the Triestene region in case of victory, but that she was to intervene on the side of the allies. Italy did so and got her price. We cannot admit the validity of any Italian official census on this territory, because since Italy came into possession of these districts she italianized all Slavic names on her church, city, court, police, and on any and all other official statistics and registers. Official Italy went so far in this matter that she had even the Slavic names on the old tomb stones erased and substituted with their italianized versions. All this in order to eradicate all public and official recognition of the Slavic character of the local population. The Italian people as such is innocent of these deceptions, of course; it was duped by its own government.

2. Nobody can dispute the fact that the seaport of Trieste has a local Italian population majority of sixty per cent, the remaining forty being Yugoslav. Neither can it be disputed that Trieste was in Austrian possession for centuries, and never in Italy's; that it developed to its present importance and size under the Austrian regime; that it is surrounded by Yugoslav people on three sides, on the fourth being the Adriatic; that the city of Trieste itself is of little value without the port, which forms the terminal for the railroad systems running north, over hundred of miles of Yugoslavia and into the Central Europe; that it would be paradoxical indeed were Italy to hold the terminals of these railroads for the reason that the Italians have a sixty percent population majority at Trieste.

3. Nobody can dispute the fact that Austro-Hungarian empire was dissolved sometime before the end of the war, and surely before the Versailles conference came to session; that the signal for its collapse was given by the Yugoslav delegation, representatives from the Triestene districts included, at the Vienna parliament, when it declared the separation of the Yugoslav lands and people from Austria. This happened at the last plenary session of the house.

Thereupon the entire area of the dual monarchy was divided up among its composing nationalities, each forming its own independent government. Yugoslavs laid an immediate claim to everything rightfully belonging to them. The Yugoslav delegation at the Austrian parliament acted on the war political slogan of Democracy and Self-determination of Nations.

4. It cannot be denied that the Yugoslavs were accepted for allies previous to the Versailles conference, and that the Triestene region with Trieste was a de facto part of Yugoslavia before the conference convened.

5. Nobody can deny that the Democracy and the self-determination were the chief aims of the first world war, and this slogan, originating in America, was put into effect everywhere, except in Jugoslavia.

6. Nobody can deny that England, seconded by France, tore the Triestene region from Jugoslavia and not from Austria, which at the time of the conference no longer existed; that an ally was punished thereby and not an enemy. There is a harsh word that fits to such actions.

It absolutely cannot be denied that this was an autocratic move on the part of two powers, in direct contradiction to the war slogan, for the realization of which millions had died and billions have been sacrificed.

7. It is a historical fact that the great Woodrow Wilson violently opposed the two powers on this point, and that he was for an immediate recognition of the Yugoslav rights to this region. The great American, Woodrow Wilson was ignored, though he was right, and though America had saved England and France from utter destruction, and though America had proclaimed democracy and self-determination in the name of all allies, whereas England had only a secret Italo-British pact to honor, which rested chiefly on an artificially built public opinion among the Italian people.

8. Italy's pre-1914-18 political lines embraced all her continuous ethnic territory, and even overlapped it, at Nizza against the French, and at Udine against the Yugoslav Austria.

It is also noteworthy that these ethnico-political limits of Italy neatly coincided with the geographical limits of the Apenine peninsula. Thus Italy was almost a perfect unit.

Triestene region, however, lies in the geographical outlines of the Balkans. Therefore, since this land is ethnically Yugoslav, it should belong to Jugoslavia politically, because both are also geographically a part of the Balkans.

9. In cannot be doubted that Italy's advent into the Balkans by way of Fiume and Zadar, and by way of Trieste into the Central Europe, greatly disturbed the governments and their populations there, for it did not happen since the old Roman times. They were asking: Who is behind all this? It was evidently out of Italy's sphere.

10. There never would have been a Berlin-Rome axis had the great Wilson prevailed at Versailles. Brenner Pass could have been defended against Hitler, and Mussolini could have remained independent of him, had Italy stayed in her Apenines. But Mussolini in the Triestene region became a next door neighbor of Hitler, just as soon as Hitler annexed the Austrian republic. This is not a pass but a comparatively long front that cannot be defended so easily; every historic invader of Italy came in through here. Thus, at Brenner Mussolini was invulnerable to compulsion and therefore to persuasion, but at Trieste he was amenable to both, for he could not risk an attack by Hitler and loose, with a doubt.

11. Here we want to ask a question. The Triestene region has all the earmarks of a corridor connecting Italy with Germany by way of the German Austria, or, connecting the Adriatic with Germany. This is the question: What is the purpose of this corridor? Is it provided in preparation for a future war? The peace conference did not assemble yet, to finish the business of the last war, and here we are, it seems, getting ready for a new one.

12. It does not matter what the great power of western Europe has in mind, we are convinced that the people of the United States and their government will not lend themselves to any dark schemes over there, but will demand freedom for all wherever we can secure it. We know that the Yugoslavs of the Triestene region will have it if the United States wills. In would be against our character, against our history, against our destiny as advocates of freedom; against our whole being, to permit these sorely tried, persecuted, outlawed people to be sold back in servitude from which they have just escaped.

PAUL KLUN, pres. Slovene Auditorium, Pittsburgh, Pa.

GEO. STAREŠINIČ, pres. Lodge No. 50, KSKJ.

FRANK OBRAK,
MICH. BAHOR,
ANTON SELES,

F. KASTELIC, for Other Lodges and Organizations.

REV. MATTHEW F. KEBE,
pastor St. Mary Assumption Church,
223 — 57th St., Pittsburgh, Pa.

RAZGLEDENIK

Ukrajina

V kolikor nam je znano, se slovenska književnost do sedaj ni mnogo bavila z drugim največjim slovenskim narodom z Ukrajinci in njihovo veliko deželjo Ukrajino, dasiravno smo Slovenci takorekoč bližnji sosede Ukrajine in Ukrajincev, od katerih nas loči v severo-iztočni smeri le Ogrska in karpatsko-ukrajinski del republike Češkoslovenske.

V očigled dejstvu, da bodo bodočnost Evrope tako v političnem, kakor tudi gospodarskem pogledu ponajveč odvisna od Slovanstva, smatra naše uredništvo umestnim, da v kratkih potezih seznanimo naše čitatelje z Ukrajino in Ukrajinci, njihovo zgodovino in tudi z njihovo sedanostjo ter zrednim kulturnim napredkom Ukrajincev tekom sedanje generacije.

Ukrajinska sovjetska republika tvori jugozapadni del Sovjetske Rusije, oziroma deželo dolin ob rekah Dnjeper, Bug, Dniester, San in ob severnem toku reke Donje. Ukrajina meri po zemljepisni velikosti 565,000 štirinajstih kilometrov — 1300 kilometrov od iztoka do zapada in skoraj 700 kilometrov od severne do južne meje. Na zapadu meji Ukrajina na Poljsko, Češkoslovensko in Rumunsko. Meja Ukrajine ob imenovanih državah meri 1350 kilometrov. Na jugu sega ozemlje Ukrajinske republike do Črnega in Azovskega morja. Ukrajinsko morje obrežje meri nekako 1200 kilometrov. Leta 1940 je imela Ukrajina 40 milijonov prebivalcev, od katerih jih živi v mestih le 13 milijonov, dočim živi ostalih 27 milijonov prebivalstva na deželi. Petinsedemdeset odstotkov vsega prebivalstva je ukrajinske narodnosti.

Slovanski narod Ukrajincev ima stoletja staro zgodovino svojega napredka in bojev z inozemskimi sovražniki za svoj obstanek in narodno neodvisnost. Že v devetem stoletju je bila tam, kjer je sedanja Ukrajina, država iztočnih slovenskih rodov, oziroma zgodovinsko dobro poznana država imenom "Kijev-Rus", katere glavno mesto je bilo Kijev. Ozemlje te države je bilo velikansko in prebivalstvo je bilo znano pod imenom Iztočni Slovani. Tekom druge polovice dvajsetega stoletja, so deželo Kijev-Rus razdelili v posebne kneževine, toda prebivalstvo vseh pokrajin je ostalo v medsebojnem jedinstvu tudi v na-

dalje, in sicer na podlagi iste skupnega izvora, kakor tudi vere in dinastičnega sorodstva med predstojniki vseh dvajsetih kneževin.

Tekom dvajsetega in trinajstega stoletja, so bile največje in najmočnejše kneževine na ozemlju sedanje Ukrajine, kneževine Kijev, Galicija-Volinje, osrednja Galic in kasneje tudi kneževini Lvov ter Čerigov. V dobi 1237—1241, so po dolgi in krvavi boji, zasedli iztočno-evropske dežele Tartari. Toda tartarske vojske, ki so bile do tedaj takorekoč nepremagljive, postale so radi bojev z iztočnimi Slovani tako slabe, da so Tartari opustili svoje načrte z ozirom na osvojitve dežel zapadne Evrope. Tako so iztočni Slovani že v 13. stoletju rešili zapadno Evropo tartarskega jarma, baš kakor so to storili tekom sedanje vojne, ko so rešili zapadno Evropo zajedno s zapadnimi zavezniki in Zjedinenimi državami zapadno in južno Evropo nacistna in fašizma. (Dalje prihodnjic.)

V knjigi je natančno popisano življenje posameznih živali, zrečnih na suhem, v morju in v zraku, tako da bo vsakdo, ki ljubi naravo in njeno pestro živalstvo, knjigobral z velikim zanimanjem, ker bo v njej našel marsikaj iz življenja divjih živali, kar mu dosedaj še ni bilo znano.

Prvotno je bilo namenjeno to veliko delo izdati v petih knjigah, toda je slednjič izšla v eni sami knjigi, ki pa pri vsem svojem skrajnjem prinaša popolni popis življenja ameriške divjačine.

Knjigo bo z užitkom bral lovec, ker navaja in opisuje vse živali, ki jih je dovoljeno in prepovedano streljati; farmer, ker so popisane živali, ki na polju koristijo ali škodujejo ter slednjič ribič, ker so v knjigi naštet vse ribe, ki žive v ameriških vodah.

Poleg poljudnega popisa in pripovedovanja vsebuje knjiga 327 SLIK (fotografij); 6 slik v naravnih barvah, v velikosti cele strani, ter ima 778 strani. Velikost knjige je 9 x 6 inčev. Knjiga opisuje sesave, ptice, ribe, kače in živali, ki so ravnotako na suhem kot v vodi doma. — Vezana je v močno platno z zlatimi črkami.

V ANGLEŠČINI
Cena \$3.50
Naročite pri:

KNJIGARNI
Glas Naroda

216 West 18th St. New York 11

Angleško-Slovenski

BESEDNJAK

Izšel je novi angleško-slovenski besednjak, ki ga je sestavil

Dr. FRANK J. KERN

V njem so vse besede, ki jih potrebujemo v vsakdanjem življenju. — Knjiga je trdo vezana v platno in ima 273 strani.

Cena je \$5.00

Naročite jo pri:

KNJIGARNI "GLASA NARODA"

216 W. 18th Street New York 11, N. Y.

Kvizlingom v uvaževanje

Norveški Vidkun Quisling, čegar ime bode v svetovni zgodovini pomenjalo "izdajalca svojega naroda" v vsakem jeziku, se je te dni moral podati na neprostovoljno vožnjo. Norveški rodoljubi so ga namreč odpeljali iz ječe "na sprehod", in sicer k sedmim velikim skupnim grobiščem, katere so Norvežani ravnokar našli in odkopali. Tamkaj so Vidkunu Quislingu pokazali nešteta trupla, — trupla njegovih rojakov, katera so njegovi belogardisti ali "domobranci" pomorili in pometali v neskrbno izkopane jame. Ti ljudje, pozirajo te žrtve, so morale umreti, ker so ljubile svojo Norveško ...

Tam ob grobiščih je Vidkun Quisling zamizal, se okrenil proč od prizora, katerega so mu rodoljubi pokazali in dejal: "Kaj takega nisem pričakoval, — in tudi nisem vedel." — Pri teh besedah ga je neki vojak nekoliko sunil z svojo puško, da ga tako vzdrami in oživi od začasne omotice, katera se ga je polastila radi groznega prizora, in potem je šepetaje dejal: "NISEM SKUŠAL POBEGNITI!"

Kot žalostna Hitlerjeva kreatura, je Vidkun Quisling prav dobro vedel kake so bile njegove dolžnosti GLAVNEGA IZDAJALCA svojega nesrečnega naroda, — in nekoliko teh žalostnih "dolžnosti", je celo sam izumil in uvedel. In za svoje izdajstvo, dobil je od upadnikov poseben naslov ter pooblastilo, potem katerega je postal v svoji, po njemu izdani domovini, gospodar življenja in smrti svojih, po njem izdanih rojakov. Toda to je trajalo le nekaj časa, oziroma le toliko časa, dokler so nemški barbari ostali v njegovi, po njemu izdani domovini.

V njegov lastni dobrobit, bilo bi zanj vsekako boljše, ako bi tam, pri grobiščih, prišel bežati, ko so mu pokazali trupla njegovih umorjenih žrtev. V tem slučaju bi ga gotovo pogodila krogla, — — toda taka smrt bila bi prelahka in prehitra, ker on je zaslužil bolj zasluženo smrt: na vesalih.

V Sloveniji so imeli kar dva narodna izdajalca, toda oba sta bila taka strahopetca in tako breznačajna, da sta v varstvu bežečih nacijev pobegla iz svoje, po njima izdane domovine. Bežala sta nekam — v Italijo, in sicer v severno Italijo, kjer tudi znajo pometati kvizlingško nesnago — —

V "Washington Times-Herald" piše neka Helen Esary, da dvomi so li Francozje mnogo trpeli tekom nemške okupacije, kajti o tej zadevi je govorila z nekim Francozom, ko je bila nedavno v Franciji, in ta Francoz jej je povedal, da se mu je tekom okupacije prav dobro godilo, kajti Nemci ga niso nadlegovali. — Ko smo to čitali, smo se takoj spomnili hrvaškega pregovora: — "Svaka tica svojim jatom leti" ...

Nek komentator je potom radio-postaje te dni dejal glede položaja v Italiji: "Vsakovrstne govornice glede italijanskega premirja krožijo po svetu; — tako se govori, da je Italija morala izročiti Angliji vse svoje luke in tudi vse italijansko narodno gospodarstvo kot plačilo za mir ... Tako poročila zelo pomagajo, da postane sovrastvo Italijanov do Anglije še večje, in da se Italijani tem hitreje bližajo Rusiji ...

United We Stand By Fitzpatrick

Kratka Zgodba

Pisec: Ignac Musich

KAR NE GRE, KOT BI ČLOVEK RAD

Ko sem šel danes zjutraj v vrt, ko pridem domov. Naš tovarno pogledat, če je kaj de vrt, jaz imenujem tisto robo, la, me je pot nesla mimo hiše, ki ni, kot druge v naši okoliščini. Dočim druge stoje ob ulici, ter se jih tretoar dotika, je ta hiša odmaknena daleč od ceste in stoji po čez preko dveh lotov. Po zimi je v tistem delu mesta tako mrzlo, da da ne bodo nikdar rodile novevinoma hoje prejoča mimo kolenen saču. Potem je ena tiste hiše, ker je vsaj cesta od vseh strani odprta: veter vleče skoraj pravnost od morja, brez posebnih ovir. Vse se ti zdi tako pusto—nekaj golih stebelj moli iz zemlje; par majhnih hišic za ptice in ograja, ki izgleda tako mrzla, da ne vem, če bodo kdaj kaj drusmrt sama ne more biti mrzlejše. Pred hišo so lesene stopnjice in v tej praznoti izgledajo bolj, kot star predmet, ki ga je nekdo pozabil, kot pa koristen del poslopja.

Tako mi je izgledalo po zimi; edino kar se mi je zdelo živga na tistem praznem mrzlem vrtu, je bila tabla, ki pojasnjuje, da na tistem naslovu živi tesar, z poljskim imenom. Vsak dan grem mimo te hiše, toda se ne sponim, da bi se ozrl proti nji od tistega mrzlega jutra zadnjo zimo, ki mi je utisnil gori opisan čut.

Danes zjutraj sem pa pogledal v tisto smer, sam ne vem zakaj? Ni bilo nikogar, ki bi mi dal povod, toda skoro sem obstal v presenečenju. Iz tistih stebel, ki so molele iz zemlje je narava pognala življenje — mala drevesca, polna lističev. Tiste ptice hišice, ki so po zimi tako revno stale na koleh, so bile rdeče in zeleno prebarvane in ob ograji, ki se je zdela tako mrzla, se danes naslanjajo krone rdečih vrtnic; poleg tega pa cvetje in druge rastline vse povsod. Stopnjice se ne vidijo več in zelenje skoro zakriva pogled do polovice poslopja. Med vsem tem pa vidiš razne stole, ki jim gotovo služijo ob prostih urah za posedovanje. Ves prostor je obdan od treh strani, s slepi mi stranmi hiš in ta Poljak živi tam s svojim vrtom, kot na farmi. Nemoteno sam zase — pa če brije zimska burja in nosi sneg in mrzlo po široki cesti mimo njegovega doma, ali pa če ga obseva sonce v toplih pomladanskih dneh.

To mi je dalo povod, da sem se namenil, da pogledam naša bila nič kaj, da bi bilo treba bi- ti ponosen nanjo. V sosedovem poslopju imajo tovarno, ki izdeluje neke dele za avtomobile in tam je brušenja toliko, da morajo nositi tisti prah ven. Ker pa je človek tako ustvarjen, da nerad plača, dokler ni prisiljen, so enostavno nosili tisti prah—seveda zmočen, — za tisto leseno ograjo in tako je vse počasi lezlo proti naši hiši, oziroma hiš, v kateri stanujemo. Vsa stvar je postala tako trebusasta, da sem se bal, da se bo nekaj rodilo iz tega. Ker gospodarju ni dosti do drugega, kot da dobi najemnino, sem šel do gospodarja dotične sosedne hiše, ki sva slučajno dobra prijatelja, in sva se dogovorila, da bova tako uredila, da bo on kupil drotno ograjo in jaz mu bom pa pomagal, da jo postavi, ter seveda tudi, da počistiva njegovo dvorišče, ki seveda ni bilo vredno nobene nagrade za snaznost.

In res sva delala celo nedeljo in še domalega cel dan v pondeljek. Ograjo sva postavila na določeno mesto; iz tistih desk, ki so bile še rabljive, sva pa postavila nižjo ograjo kakšne dva čevlja v notranjost našega dvorišča, ki leži dobre štiri čevlje nižje. Toliko se je namreč nabralo svinjarje pri sosedu skozi dobo dvajset ali trideset let. Potem sva pa zaslula med deske in sosedovo zemljo, tisto blato in povrhu pa nekaj črne zemlje, tako da je vse izgledalo v redu za moje kmetijstvo. Ko sva enkrat pospravila in sem pobral vse kamenje, koške lesa, papir in drugo, sem se odpravil po seme v tisto zalepko, ki sem jo spravil prejšnjo jesen. Saj, kateri je kdaj kmetoval, že ve kako prijetni občutki so, ob takih pomenljivih slučajih. Poštel sem; še jih je bilo osemindesetdeset in potem sem jih odnesel na kraj, kjer bi imeli roditelj sad. Trinajst jih je bilo v skupinah po pet; in trije v zadnjo. Potem sem pa čakal in prilival. Vsak večer sem gledal skozi okno in kar pri sre me je zabolelo, ko sem videl, da so si mački zbrali pot preko mojega vrta, čeprav je bila ograja šest čevljev visoka. Mislim, da je bila za mačke velika dobrota, da sem stanoval v četrtim nadstropju. Kljub mačkom, pa jih je prišlo na dan osemindesetdeset in so se dovoljno razvijali, tako da sem že postavil lesene opore in težko pričakoval, da zagledam prvi strok. No, šlo je bolj počasi in sem se moral precej mazati s potrpljenjem; a pričakal sem pa vseeno. Šlo so eden za drugim in je pričelo izgledati, da bo nekaj.

Neke noči pa, kar naenkrat, zaslišim grmenje in sopara je pričela pritiskati, da smo kar gagali — nebo črno in strele so začele švigati po obnebu; kar naenkrat se pa vlije ploha in je deževalo, skoro do jutra. Ograje podirte, dreveje polomljeno in v zvonik pri cer-

bila nič kaj, da bi bilo treba bi- ti ponosen nanjo. V sosedovem poslopju imajo tovarno, ki izdeluje neke dele za avtomobile in tam je brušenja toliko, da morajo nositi tisti prah ven. Ker pa je človek tako ustvarjen, da nerad plača, dokler ni prisiljen, so enostavno nosili tisti prah—seveda zmočen, — za tisto leseno ograjo in tako je vse počasi lezlo proti naši hiši, oziroma hiš, v kateri stanujemo. Vsa stvar je postala tako trebusasta, da sem se bal, da se bo nekaj rodilo iz tega. Ker gospodarju ni dosti do drugega, kot da dobi najemnino, sem šel do gospodarja dotične sosedne hiše, ki sva slučajno dobra prijatelja, in sva se dogovorila, da bova tako uredila, da bo on kupil drotno ograjo in jaz mu bom pa pomagal, da jo postavi, ter seveda tudi, da počistiva njegovo dvorišče, ki seveda ni bilo vredno nobene nagrade za snaznost.

In res sva delala celo nedeljo in še domalega cel dan v pondeljek. Ograjo sva postavila na določeno mesto; iz tistih desk, ki so bile še rabljive, sva pa postavila nižjo ograjo kakšne dva čevlja v notranjost našega dvorišča, ki leži dobre štiri čevlje nižje. Toliko se je namreč nabralo svinjarje pri sosedu skozi dobo dvajset ali trideset let. Potem sva pa zaslula med deske in sosedovo zemljo, tisto blato in povrhu pa nekaj črne zemlje, tako da je vse izgledalo v redu za moje kmetijstvo. Ko sva enkrat pospravila in sem pobral vse kamenje, koške lesa, papir in drugo, sem se odpravil po seme v tisto zalepko, ki sem jo spravil prejšnjo jesen. Saj, kateri je kdaj kmetoval, že ve kako prijetni občutki so, ob takih pomenljivih slučajih. Poštel sem; še jih je bilo osemindesetdeset in potem sem jih odnesel na kraj, kjer bi imeli roditelj sad. Trinajst jih je bilo v skupinah po pet; in trije v zadnjo. Potem sem pa čakal in prilival. Vsak večer sem gledal skozi okno in kar pri sre me je zabolelo, ko sem videl, da so si mački zbrali pot preko mojega vrta, čeprav je bila ograja šest čevljev visoka. Mislim, da je bila za mačke velika dobrota, da sem stanoval v četrtim nadstropju. Kljub mačkom, pa jih je prišlo na dan osemindesetdeset in so se dovoljno razvijali, tako da sem že postavil lesene opore in težko pričakoval, da zagledam prvi strok. No, šlo je bolj počasi in sem se moral precej mazati s potrpljenjem; a pričakal sem pa vseeno. Šlo so eden za drugim in je pričelo izgledati, da bo nekaj.

Neke noči pa, kar naenkrat, zaslišim grmenje in sopara je pričela pritiskati, da smo kar gagali — nebo črno in strele so začele švigati po obnebu; kar naenkrat se pa vlije ploha in je deževalo, skoro do jutra. Ograje podirte, dreveje polomljeno in v zvonik pri cer-

bila nič kaj, da bi bilo treba bi- ti ponosen nanjo. V sosedovem poslopju imajo tovarno, ki izdeluje neke dele za avtomobile in tam je brušenja toliko, da morajo nositi tisti prah ven. Ker pa je človek tako ustvarjen, da nerad plača, dokler ni prisiljen, so enostavno nosili tisti prah—seveda zmočen, — za tisto leseno ograjo in tako je vse počasi lezlo proti naši hiši, oziroma hiš, v kateri stanujemo. Vsa stvar je postala tako trebusasta, da sem se bal, da se bo nekaj rodilo iz tega. Ker gospodarju ni dosti do drugega, kot da dobi najemnino, sem šel do gospodarja dotične sosedne hiše, ki sva slučajno dobra prijatelja, in sva se dogovorila, da bova tako uredila, da bo on kupil drotno ograjo in jaz mu bom pa pomagal, da jo postavi, ter seveda tudi, da počistiva njegovo dvorišče, ki seveda ni bilo vredno nobene nagrade za snaznost.

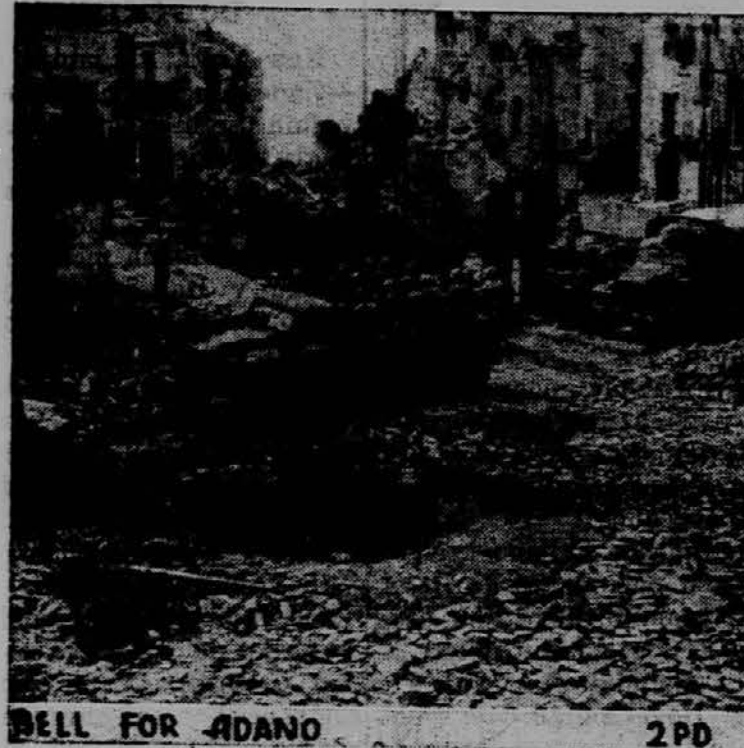
In res sva delala celo nedeljo in še domalega cel dan v pondeljek. Ograjo sva postavila na določeno mesto; iz tistih desk, ki so bile še rabljive, sva pa postavila nižjo ograjo kakšne dva čevlja v notranjost našega dvorišča, ki leži dobre štiri čevlje nižje. Toliko se je namreč nabralo svinjarje pri sosedu skozi dobo dvajset ali trideset let. Potem sva pa zaslula med deske in sosedovo zemljo, tisto blato in povrhu pa nekaj črne zemlje, tako da je vse izgledalo v redu za moje kmetijstvo. Ko sva enkrat pospravila in sem pobral vse kamenje, koške lesa, papir in drugo, sem se odpravil po seme v tisto zalepko, ki sem jo spravil prejšnjo jesen. Saj, kateri je kdaj kmetoval, že ve kako prijetni občutki so, ob takih pomenljivih slučajih. Poštel sem; še jih je bilo osemindesetdeset in potem sem jih odnesel na kraj, kjer bi imeli roditelj sad. Trinajst jih je bilo v skupinah po pet; in trije v zadnjo. Potem sem pa čakal in prilival. Vsak večer sem gledal skozi okno in kar pri sre me je zabolelo, ko sem videl, da so si mački zbrali pot preko mojega vrta, čeprav je bila ograja šest čevljev visoka. Mislim, da je bila za mačke velika dobrota, da sem stanoval v četrtim nadstropju. Kljub mačkom, pa jih je prišlo na dan osemindesetdeset in so se dovoljno razvijali, tako da sem že postavil lesene opore in težko pričakoval, da zagledam prvi strok. No, šlo je bolj počasi in sem se moral precej mazati s potrpljenjem; a pričakal sem pa vseeno. Šlo so eden za drugim in je pričelo izgledati, da bo nekaj.

Neke noči pa, kar naenkrat, zaslišim grmenje in sopara je pričela pritiskati, da smo kar gagali — nebo črno in strele so začele švigati po obnebu; kar naenkrat se pa vlije ploha in je deževalo, skoro do jutra. Ograje podirte, dreveje polomljeno in v zvonik pri cer-

bila nič kaj, da bi bilo treba bi- ti ponosen nanjo. V sosedovem poslopju imajo tovarno, ki izdeluje neke dele za avtomobile in tam je brušenja toliko, da morajo nositi tisti prah ven. Ker pa je človek tako ustvarjen, da nerad plača, dokler ni prisiljen, so enostavno nosili tisti prah—seveda zmočen, — za tisto leseno ograjo in tako je vse počasi lezlo proti naši hiši, oziroma hiš, v kateri stanujemo. Vsa stvar je postala tako trebusasta, da sem se bal, da se bo nekaj rodilo iz tega. Ker gospodarju ni dosti do drugega, kot da dobi najemnino, sem šel do gospodarja dotične sosedne hiše, ki sva slučajno dobra prijatelja, in sva se dogovorila, da bova tako uredila, da bo on kupil drotno ograjo in jaz mu bom pa pomagal, da jo postavi, ter seveda tudi, da počistiva njegovo dvorišče, ki seveda ni bilo vredno nobene nagrade za snaznost.

VABILO NA VESELICO
KATERO PRIREDI
SEELEY ISLAND CLUB, INC.
v soboto, dne 30. junija, 1945
na 18 Seeley Street
LITTLE FALLS, NEW YORK
VABLJENI STE VSI SLOVENC, DA NAS
POSETITE NA OMENJENI DAN
— VABI ODBOR

"A BELL FOR ADANO"

BELL FOR ADANO

2PD

Prizor iz briljantne kinosliske "A Bell for Adano", v katerem nastopa odlični zbor zvezdnikov, in ki bo v kratkem prikazana v Radio City Music Hall, 6. Ave in 50. ul., N. Y. C.

kvi preko ceste, je udarila strela in mu izbila ogelni kamen, ki je tresel s tako silo na zemljo, da je prebil tlak. Tako, ko sem zlezel iz postelje, sem šel k oknu in pogledal moj vrt. Zdelo se mi je, kot bi me nekdo udaril po obrazu — vrt je domalega izgubil — in kam? Ne na dvorišče in še manj na sosedovo, ki je bilo višje. Izpralo ga je v tiste razpoke, ki jih je naredila voda prej, ko so dovažali zmočen prah. Le tu in tam je ležala tista palica, ki bi imela biti opora fižolu in kar se fižola tiče, jih je pa ostalo šest; na kopici zemlje, ki ni bila dosti večja, kot velika krtina.

No, sem si mislil, zdaj sem pa približno na tistem, kot Pogačnik, ki je vsadil pošten krompir, z dobrim namenom in mu je narava vrnila tako majhnega, da je češnja velikan proti njemu. Nekaj dni potem, pa smo imeli sejo društva in po seji je bila prireditev v prid stroškov za delegacijo, ki je imela potovati v Cleveland na San-sovo konvencijo. Kot po navadi ob takih slučajih, smo postali precej zgovorni pri mizi. Bili so Mesarka, ki je precej rejen; če rečem, da je debel bo hud; Vinko Zalokar in njegova žena; Pogačnik, in mislim, da tudi gospa Pogačnik; Habjanov Miha in jaz. Počasi smo se zalivali s pivom in tako v veselju družbi vse pride na dan. Mesarka je debel, ampak če Janez kakšno debelo pove, pa izgleda proti njih tak, kot bi bil jetičen. Šlo so pa tako hitro na mizo, da eden ni mogel počakati, da bi drugo dokončal. Ko je še Pogačnik govoril, je že Mesarka poskušal priti s svojo na dan: "Čakaj bom jaz eno," je ponavljal in Pogačnik, nekako ozlovoljen, ker ni imel proste besede, mu je odvrnil: "I saj jo boš!" ... Počakaj, da jaz mojo povem!" Miha je pa na drugem koncu zopet pravil svojo. Enkrat sem ujel na uho: "Mi ziher verjameš, da je takole dolg!" pogledal sem in kazal je na koncu mize nekako osemnajst palcev dolg odmerek. "Kaj je tako dolgo?" sem ga vprašal. "Naš fižol," mi je

odvrnil. "Če mi verjameš ali ne, devet prekel ga imam, pa ga je kar dosti za sprot, za dom." Pogačniku so se očrpile oči in je povedal o svojih pridelkih, le o krompirju je bolj malo vedel. Polagoma je na obeh koncih tako zrastle, da bi jih še en par spili, bi Miha lahko fižol okrog mize zavezal. Jaz sem pa molčal, ker nisem bil gotov, kaj bo pri nas.

Ko sem prišel domov, sem se smejal in nji pripovedoval, vse od tistega večera. Ker ni bilo nobenega glasu od nje, po pol urnem govorjenju, sem pogledal kaj je vzrok, in sem videl, da spi, — torej pol ure sem sam sebi dopovedoval, kar sem že prej vedel. Verjel Mihi nisem, toda čez nekaj mesecev, mi je pa Pogačnik prinesel na sejo tri stroke, o katerih je bil eden 20 palcev dolg. Kar se pa našega pridelka tiče, je pa tisto jesen ostal le en strok, dvanajst palcev dolg in v sredini stroka, je bil pa en sam fižolček približno tako debel, kot jabolčna pečka in prav tako črn.

Ali mi potem zamerite, če rajši nji prepustim kmetijstvo?

Glashena privlačnost Theatre Guild

OKLAHOMA!

Glasba Richard Rogers
Knjiga in besedilo
Oscar Hammerstein 2-gi. — Pod vodstvom Rouben Mamoulia
Piese: Agnes de Mille
Harry Stockwell * Joseph Buloff
Evelyn Wyckoff * Ruth Weston
ST. JAMES THEA. W. 44th St.
Matinee: v četrtkih in sobotah
Zračno hlajenje

Theatre Guild predstavlja

CAROUSEL

Nova glashena igra po slavni evropski igri "Lilliom" od Molnarja.
Glasba Richard Rogers-a.
Knjiga in besedilo
Oscar Hammerstein 2-gega.
Pod vodstvom Rouben Mamoulia.
Piese: Agnes de Mille.
JOHN RAITT—JAN CLAYTON
MAJESTIC THEATRE 44th St. pri Broadwayu. CI 6-0730. Zvečer ob 8.30. popoldne čet. in sob. ob 2.30. Zračno hlajenje

HELP WANTED :: ŽENSKO DELO

The War Man Power Commission has ruled that no one in this area now employed in essential activity may transfer to another job without statement of availability.

PEARL STRINGER

KNOTTER — EXPERIENCED
Post-War Opportunity — Pleasant Surroundings — Steady work
Apply: 69 — 29B CLYKE ST., FOREST HILLS, L. I.
Phone BO 8-4228
(124-130)

DEKLE, ŽENSKA

POMAGATI OSKRBOVATI 20-MESCEV STAREGA DETETA PRIJAZNA OKOLŠČINA: PLAČA ODPRTA
Pokličite: DE 9-8431
8 — 10 AM ali ZVEČER
(124-130)

TOVARISICA za GOSPO

HIŠNA ali SLUŽKINJA NA DEŽELI V POLETJU
KUHANJE: Licencirana vozilka; Spričevala: Prijazna okolščina.
BAYSIDE 9-1488
(124-125)

GIRLS

WANTED TO DO EASY FACTORY WORK
STEADY JOB
5 DAY — 40 HOURS
E. & D. A. R. T. C. O.
315 WEST 35th ST. CITY
(123-125)

DEKLE ali ŽENSKA

ZA POMOČ PRI PREPROSTEM KUHANJU: LAHKEM HIŠNEM DELU: SPI NOTRI: MANHASET POLETI, N. Y. POZIMI.
\$5 NA TEDEN
EL 5-1354
(123-125)

SIVALKE

SINGER
Napredek, plača po dogovoru, prijazna okolščina: počitnice z plačo.
MISS MOSES
215 W. 29th ST., N. Y. C. 5th fl.
(123-125)

HIŠNA

DOBRI DELAVSKI POGOJI
IZVRSTNA PLAČA
SPI NOTRI
Pokličite: ES 7-8885

HIŠNA DELAVKA

PRIJAZNA, ZANESLJIVA, ZMOŽNA SPLOŠNEGA POSPRAVLJANJA, LAHKO DELO SPI NOTRI ALI DOMA; APARTMENT: PLAČA PO DOGOVORU — TREMONT 8-1448
(123-125)

HIŠNA DELAVKA

LAHKO PRANJE: POMOČ PRI 2 OTROCIH: LONG BEACH \$100 MESEČNO
Telefon: CH 3-4958
(123-125)

LOOPERS on SWEATERS

IZURJENE
STALNA SLUŽBA — DOBRA PLAČA — DOBRE DELAVSKE RAZMERE
BOND KNIT FABRICS, INC.
1333 BROADWAY, B'KLYN
GL 2-7186
(123-125)

BEAUTICIAN

ALL AROUND OPERATOR
EXPERIENCED
PLEASANT WORKING CONDITIONS
STEADY JOB — SALARY \$35-
DANNY'S BEAUTY SHOP
61 07 — 20th AVE., BROOKLYN
BE 6-9834
(123-129)

:: HELP WANTED

CUTTERS on SWEATERS
IZURJENE
STALNA SLUŽBA — DOBRA PLAČA
DOBRE DELAVSKE RAZMERE
BOND KNIT FABRICS, INC.
1333 BROADWAY, BROOKLYN
GL 2-7186
(123-125)

HIŠNA

SPLOŠNO DELO, 4½ SOB. MALO PRANJA, NOBENE KUHE, POMOČ PRI OTROCIH, SPI NOTRI, IZVEŽBANA, SPRICHEVALA—\$150 NA MESECE WA 7-8666
(123-125)

HIŠNA

MAJHNA DRUŽINA
LONG BEACH V POLETJU
LASTNA SOBA: PRIJAZNA OKOLŠČINA
\$150.— MESEČNO
MU 3-0665
(123-125)

ŽENSKKE

ŽENSKKE ZA ČISTITI — SOBARICE

Dobra plača
LETOVIŠČE
GOLDEN
110 WEST 40th ST., N. Y. C.
LA 4-1834
(123-125)

GIRL, MOTHERS HELPER,

GENERAL HOUSEWORKER
Useful, Family 2 adults, 2 children, Summer vacation, Salary open.
M R. S T E I N
BA 7-1685
(123-125)

ŽENSKKE ZA ČISTITI

URADNIŠKO POSLOPJE
KRATKE URE . . . POČITNICE
\$22 NA TEDEN
NADURNO DELO, AKO ŽELITE.
DOBRE RAZMERE
Vprašajte SUPERINTENDENT
1501 BROADWAY, near 43rd ST. NYC.
(123-129)

GIRLS—No Experience Necessary

Handsewers on Buttons

5 DAYS — \$24
GOOD OPPORTUNITY
Apply: SMITH & FISHER
404 — 4th AVE., N. Y. C.
(118-124)

ZLATARSKE DELAVKE

ROČNE DELAVKE — LOTARKE
STALNO — DOBRA PLAČA
Vprašajte
J A Y K E L
307 — 5th AVENUE
N. Y. C.
(123-124)

COUNTER GIRL

EXPERIENCED
ALSO LITTLE FOUNTAIN WORK
10:30 — 7:30
6 DAY WEEK — NO SUNDAYS
\$40.— WEEK
DAVE'S LUNCHEONETTE, 24 East 23rd Street, N. Y. C. Tel. Gr. 7-9447
(123-124)

Pomočnica za Popravila

V TRGOVINI ZA ŽENSKO OBLEKE
STALNA SLUŽBA — DOBRA PLAČA
Vprašajte:
MANON DRESS SHOP
28 W. 57th ST., NEW YORK
ali pokličite CO 5-9248
(120-126)

:: New Jersey ::

WAITRESSES (2)

Days or Evenings — Full or Part Time
WANTED IMMEDIATELY
Steady Work — Air Conditioned
Good Salary with Excellent Tips —
ROYAL CENTER RESTAURANT
733 Montgomery St. (near Bergen)
JERSEY CITY, N. J. Tel DE 3-9827
(123-130)

GIRLS — WOMEN

WANTED IMMEDIATELY
To Learn Trade in FUR FACTORY
EXPERIENCED or BEGINNERS
Good hours—5 day week—Excellent salary — Steady work now and after the war. Apply: TINY NOVELTY FURS — 127 E. SECOND STREET PLAINFIELD, N. J. (123-124)

NIGHT KITCHEN WOMAN

Some knowledge of SHORT ORDER COOKING — Also WAITRESSES
Alternate 8 hour shifts — Excellent salary and tips — room and board — Pleasant working conditions — Apply
AVENEL DINER, Route 25, AVENEL, N. J. — Tel. WO 8-0260
WMC Rules apply.
(118-124)

HIGH SCHOOL GIRLS

EARN A GOOD SALARY DURING VACATION
Also GIRLS and WOMEN
Ages 16 Years and on
LIGHT FACTORY WORK
NO EXPERIENCE NECESSARY
POST WAR FUTURE
Apply Immediately
K & W GLASS WORKS INC.
70th and Durham Avenue
NORTH BERGEN, N. J.
and 418 — 54th Street
WEST NEW YORK, N. J.
WMC Rules Observed
(118-124)

Opozorite še druge, ki ne čitajo

"G. N." na te oglase. — Mogoče bo komu vstreženo.

NAJBOLJŠO GARANCIJO ZAVAROVALNINE

JAMČI VAM IN VAŠIM OTROKOM

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA PODPORN A ORGANIZACIJA V AMERIKI

— POSLUŽE ŽE 51. LETO —

Članstvo 39.800 Premoženje \$6,000,000.00

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 129.91%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, poštini in gadosolventni podporni organizaciji, KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA, kjer se lahko zavarujete za smrtelno, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.— do \$5,000.—.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, potrudite se in pristopite takoj.

Za pojasnila o zavarovalnici in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

RECEPTI VSEH NARODOV

NOVA IZDAJA \$3.00

STANE SEDAJ \$3.

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku; ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi

Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čim bolj izveščati in izpopolniti.

Knjigarna Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street New York 11, N. Y.

SERZANT DIAVOLO

:: :: Spisal MARCEL PRIOLLET :: ::

Polkovnik je poklical tolmače, ki naj bi zaslislali ujetnika, po tem je pa odšel za srežantom.

Sedel je za mizico in začel pisati pismo. Ko je končal se je obrnil k seržantu in vprašal:

— Upam, da mi storiš malo uslugo, a?

— Izvolite, gospod polkovnik, vse storim, kar je v mojih močeh.

— Ko prispeš v Nizzo, se zglašiš v hotelu "Imperia" na Promenade des Anglaise in izročiš tole pisemce osebno grofici de Royaljoie, moji soprogi.

— Zanesite se name, gospod polkovnik, — je odgovoril podčastnik in spraval pismo v žep. Potem je pa pripomnil s čudnim glasom: — In če me vprašajo, ali smem gospe grofici de Royaljoie povedati, kako se počuti moj polkovnik?

— Seveda smem.

— In gospodični Yveti Boise . . . tudi?

Polkovnik ga je presenečeno pogledal.

— Od kod ti je pa znano ime moje krščenke?

Smeje in zelo taktno je seržant Diavolo odgovoril:

— Nekoč . . . me je doletela čast, da sem bil predstavljen gospe de Royaljoie in gospodični Yveti Boise.

— Aj!

— Le dobre me poglejte, gospod polkovnik. Kaj me ne poznate?

Seržant je odložil čelado. Stopil je k luči in se nasmehnil.

Grof de Royaljoie je vedno bolj strmel. Nepremično je gledal na te energične poteze, na to visoko čelo in tenke ustnice, na žareče oči in na vse vse obličje, kateremu so se poznali sledovi afriškega solnca. Slednjič je odgovoril:

— Ne, ne poznam te.

— Saj je bolje tako, gospod polkovnik. Hotel sem, da bi bila moja prelevitev popolna. Posrečilo se mi je in zadovoljen sem.

— Kdaj pa nehaš govoriti v ugankah? — Vem, kdo služi v tujski legiji . . . To so zbrani najrazličnejši tipi, med njimi tudi Francoz. Ni izključeno, da sva se res že kje srečala.

— Na napačni poti ste, gospod polkovnik. Dovolite mi obuditi malo vaš spomin. Če se hočete spomniti, kje sva se seznanila, se morate zamisliti v dobo, ko ste redno zahajali v salone Jockey Cluba.

— Da, res sem bil član Jockey Cluba.

— Jaz tudi, — je dejal seržant Diavolo smeje.

Presenečenje grofa de Royaljoie je doseglo višek.

Vedel je dobro, da vrata Jockey Cluba niso bila odprta vsakemu in da je pomenilo članstva tega kluba čast, za katero se mnogi še potegovati niso upali.

Kako je torej mogoče, da se je ta preprosti seržant tajske legije prišteval med privilegirane aristokrate? Kdo se skriva pod imenom seržanta Diavola? Kdo je bil ta mož, predno je prispel v Afriko, da se izgubi v množici legijonarjev, v tem izbranem zboru, kjer je preteklost pozabljena in kjer se zahteva od vsakega moža brezpoznojna disciplina in pokorščina? Polkovnik je imel samo eno željo — dobiti odgovor na to vprašanje.

— Diavolo vam pravijo . . . Toda kako se v resnici pišete?

— Pravo ime sem izgubil, ko sem stopil na afriška tla . . .

— Preveč ste mi že povedali o sebi, da bi se zadovoljil s tem odgovorom. Kdo ste?

— Je to povelje, gospod polkovnik?

— Da.

— In se lahko zanesem, da vam bo sveta

tajna, ki pride iz mojih ust . . . Da ostane na vekomaj pokopana v vašem spominu?

— Obljubim vam pod častno besedo . . .

Potolažite mojo radovednost. Kdo ste?

Seržant se je znova nasmehnil, potem je pa odgovoril nekam svedeno:

— Sem vojvoda Maxime de Frileuse . . .

Te besede so povedale polkovniku de Royaljoie vse. Takoj se je spomnil, koga ima pred seboj. Ta Maxime de Frileuse je bil dolgo junak raznih družabnih skandalov in ves Pariz je govoril o njem. Bogat, mlad, lep, ljubimec pariških lepotic, je živel burno, brezskrbno življenje, dokler se ni spozabil tako daleč, da je osramotil svoj plemiški grb. Njegova afera je dvignila v pariški javnosti mnogo prahu.

Nekoga dne so ga videli v justični palači na obtožni klopi.

Zaprta so se za njim jetniška vrata.

Ljudje so govorili, da ga je spravila v ječo neka dama.

Zaljubljen je bil baje v markizo Rosamundo de Prefalice, ki ga je znala tako izkoristiti, da se je zadalžil in zabredel v špekulacije.

Sodniki so bili strogi. Dejali so, da morajo velikaš tega sveta dajati drugim dober zgled.

Toda vojvoda de Frileuse s to kaznijo ni bil zadovoljen. Kmalu se mu je posrečilo pobegniti iz kaznilnice v Clairvaux in tako se je še bolj približal propalici, izobčeni iz poštnih družbe.

Človek bi mislil, da si bo begunec prizadeval, da bi ljudje nanj pozabili. V resnici pa ni bilo tako. Maxime de Frileuse je pobegnil iz kaznilnice in živel pod lažnim imenom "Mož noči" med junaki londonskih brlogov samo zato, da bi se mogel osvetiti ženi, katero je sovratil prav tako, kakor jo je nekoč ljubil.

Osvetil se je na grozen način z banditi, ki so ga slepo ubogali. Zadel je Rosamundo de Prefalice v njenem ponosu in častihlepu . . .

V njenem ponosu s tem, da je opozoril javnost na ljubavno razmerje, ki ga je imela s svojim šoferjem. V častihlepu pa s tem, da ji je vsilil za zeta dozdavnega lorda Gordon-Blackfriarsa, ki je bil v resnici pobegli kaznjeneec.

Kazen je najbrž presegla pričakovanje masevalca samega, kajti v hipu, ko jo je dosegel val sramote, je markiza de Prefalice zblaznela.

Živela je v umobilnici in ječala v krempljih blaznosti, ki je bila hušja ječa od one, iz katere je pobegnil Maxime de Frileuse.

Polkovniku de Royaljoie in vsem pariškim aristokratom sploh so bile te podrobnosti dobro znane. Takrat je imel grof de Royaljoie svoje mnenje o tem de Frileusu, katerega so nekateri slikali kot izgubljenega človeka, nedostojnega visokega plemstva, dočim so videli drugi v njem pravega hrabrega in viteškega plemiča.

Zdaj, ko se je spomnil vsega, se je grof de Royaljoie lahko spomnil tudi druge pustolovščine, ki je dvignila prav toliko prahu, kakor prva in ki je napravila iz Maxima de Frileuse v oči mnogih Parižanov nekakega pravljčnega junaka.

Polkovnik je mislil na to, kako je pahnil vojvoda mnoge v nesrečo s tem, da jih je pritegnil k ogromnemu finančnemu podjetju, ki je bilo že vnaprej obsojeno na polom.

Spretnost, vztrajnost in hladnokrvnost, vse te lastnosti je pokazal Maxime de Frileuse, ko se je več mesecev izdajal za ruskega kneza Ivana Kantemira, češ, da se je čudežnim potom rešil iz rok boljševikov.

Takrat se je zdelo grofu de Royaljoie podlo in sramotno početje človeka, ki si je lastil pravico soditi ljudi ne oziraje se na običaje in zakone.

. . . Dalje prihodnjč.

NEKAJ O VOJNIH UJETNIKI

New York, 22. junija. ONA. — Zadeva nekaterih slovenskih vojni ujetnikov, ki se nahajajo tukaj v taboriščih, je dobro znana. Zdjaj pa priporočam newyorški list Italia Libera, ki izhaja dvakrat na mesec v New Yorku v italijanskem jeziku, naj prirede italijanski vojni ujetniki generalni štrajk, ako se žele čim prej vrniti domov.

Ta uvodni članek italijanskega lista je bil povzročen po vesteh iz Washingtona, da nameravajo oblasti poslati nazaj domov v Nemčijo 50,000 nemških vojni ujetnikov, pred vsem radi tega, ker odklanjajo vsako delo. Tu gre za nemške častnike, ki po ženevski konvenciji niso obvezani, da delajo, ki pa so radi svojega položaja po večini nacisti, katere je smatrati kot fanatične pristaje nacionalne socializma.

"Od zdaj naprej bi morali italijanski vojni ujetniki odklanjati vsako delo," piše Italia Libera. V istem uvodniku list napada tudi monsignora Amleto Giovanni Cicognara, apostolskega delegata v Združenih državah, katerega obtožuje, da je "marljivo izbral" fašistične generale in druge častnike, zaradi njihove repatriacije, dočim je popolnoma prezrl druge kategorije italijanskih vojni ujetnikov.

Tudi drugi italijanski časopisi so se v teku zadnjih tednov pritoževali, češ, da bo posledica ameriške politike, da bodo poslani nazaj v Evropo nepopolniji fašisti, dočim bodo potencialno demokratični italijanski elementi ostali tukaj v ujetništvu.

O POGOJIH PREMIRJA Z ITALIJO

Milan, 21. junija. ONA. — Maršal Alexander je v neformalnem razgovoru z vašim poročevalcem dejal, da meni, da so razlogi, zakaj pogoji premirja z Italijo niso objavljeni, političnega, ne pa vojaškega značaja. Odkar je bilo premirje podpisano, je bilo že mnogo razburjenja radi njega. Mnogi krogi v Italiji so danes prepričani, da bodo pogoji premirja med drugim osedlali Italijo s Savojsko dinastijo, ter da bo moralo oditi 150,000 Italijanov na bojišče na Tihem Oceanu. Dalje, da bodo morali ostati italijanski ujetniki na Angleškem in v Rusiji deset let kot suženjski delavci. Da ima Anglija pravico zasesti italijanska pristanišča za dobo 99 let. Da bodo Angleži zasedli nekatera italijanska mesta za dobo 25 let, ter da bodo ostale italijanske kolonije ob enem s Sicilijo in Sardinijo za stalno pod angleško kontrolo.

Obiski

Včeraj so nas obiskali Mr. Joe Kaluza s svojo družino iz Rixford, Pa., ter Mr. John Bakay Sr. z družino iz Albany, N. Y., slednji se je na novo naročil na naš list. Prav lepa hvala za obisk, ter obilo zabave v naši naselbini.

MOŠKO DELO Help Wanted (Male)

:: New Jersey ::

MOŠKI

NAPRAVITE SEDAJ NAČRT ZA PO U. V. DAY

TEŽAKI ČUVAJI

"UTILITY" MOŽJE STROJNIKI

MOŽJE ZA NA JARDU RAZKLADOVALCI

MNOGO NADURNEGA

Razvrstitev sihte in vsopredne dneve službe — Mi bomo še vedno tukaj po vojni. — Staro podjetje. — Za vojno bistveno potrebna industrija.

W. M. C. Odrredbe vstopovane.

IRVINGTON VARNISH AND INSULATOR CO.

GROVE ST., IRVINGTON, 11, N. J.

(124-125)

HELP WANTED ::

The War Man Power Commission has ruled that no one in this area now employed in essential activity may transfer to another job without statement of availability.

DELICATESSEN CLERK

IZURJEN

STALNO DELO — DOBRA PLAČA

NEDELJE PROSTE

H. & R. DELICATESSEN

1307 — 6th AVE., CITY

blizu 47. ceste. (124-126)

DELICATESSEN SANDWICH MAN

IZURJEN

STALNA SLUŽBA — DOBRA PLAČA

R I A L T O

1003 BROADWAY, CITY

CI 6-6463 (124-126)

KROJAČ

IZURJEN V ČISTILNI TRGOVINI

STALNO DELO

PO-VOJNA PRILožNOST

Vprašajte:

CHARLES VALET SERVICE

630 FIFTH AVENUE — NEW YORK

(124-126)

FINISHERS

ZA FISO POHIŠTVO

MORA BITI SPLOŠNO DOBER

ROKODELEC

Stalna služba — Dobra plača — Dobri delavski pogoji. — Vprašajte:

R. ARONOWITZ & SON

35 EAST 21st ST. CITY

(124-130)

MOŠKI

PORTERS, GROUNDSMEN, DISHWASHER, POT WASHER

Letovišče

DOBRA PLAČA

GOLDEN, 10 W. 40th ST., N. Y. C.

LA 4-1834 (123-125)

AUTO ELECTRICIAN

CARBURETOR & TUNEUP MAN

TOP SALARY

Excellent Working Conditions

Post-war Opportunity

290 — 4th AVE., BROOKLYN

TR 5-8746 (123-129)

PRESSERS & VALETS

PRVOVRSTNI

ZA NEWYORSKE HOTELE

IZVRSTNA PLAČA

S T A L N O

Vprašajte: SAVOY PLAZA HOTEL

VALET (123-125)

POLISHER

EXPERIENCED

COSTUME JEWELRY

HELSAN MDSE. CO.

191 — 7th AVE., N. Y. C.

CH 3-8730

MESAR

Z RESTAVRACIJSKO

IZVEŽBANOSTJO

STALNO DELO DOBRA PLAČA

Vprašajte:

A D M I R A L

290 W. 57th ST., CITY

(112-124)

SHIPPING CLERK

FOR PACKING DRESSES

5 DNI NA TEDEN — STALNO

POVOJNO

Vprašajte: CRYSTAL JUNIORS

501 — 7th AVENUE N. Y. C.

(123-125)

TOOL & DIE MAKER

"PRECISION DIES"

IZVRSTNA PRILožNOST

POVOJNO — STALNO

VISOKA PLAČA

CH 3-6553

Telefon: (122-128)

(122-128)

DELAVCE ISCEJO

REFRIGERATION

SHOPMAN

POPOLNOMA IZVEŽBAN, SPARTAN

STALNA USLUŽBENOST

DOBRA PLAČA ZA PRAVEGA MOŽA

R E L I A N C E

JE 6-7478 (121-127)

K L A V C I

PRAŠIČEV

STALNO DELO — DOBRA PLAČA

Vprašajte:

URBAN MEAT CO.

653 BROOK AVE., BRONX

(112-124)

PORTER

ZA ČISTITI PRIJETEN URAD STARE, BISTVENO POTREBNE INDUSTRIJE, STALNO DELO, POMOČ

IRVINGTON VARNISH AND INSULATOR COMPANY

GROVE ST., IRVINGTON, N. J.

(124-126)

PORTER

EXPERIENCED

FOR FACTORY OFFICE — Central

Location — MUST BE THOROUGH

CLEANER

5 Day Week — \$28 SALARY

WMC Rules Observed

Telephone MI 2-0946 (Newark)

(123-129)

M E N B O Y S

LIGHT FACTORY WORK

Good Salary — Plenty of Overtime

Steady work now and after the war.

Pleasant working conditions — Apply

immediately: N. A. ARISTOCRAT

BABY CARRIAGE CO.,

George Washington Plaza

PORT LEE, N. J.

(123-125)

PORTER — KITCHEN MAN

WANTED IMMEDIATELY

Good Salary — Room and Board

Good Hours — No Sundays — Pleasant

working conditions — Steady work

now and after the war — Apply

FAIRFIELD TAVERN

Route 6, CALDWELL TOWNSHIP,

N. J. — Tel. CA 6-1548

(123-129)

WANTED IMMEDIATELY

WINDOW CLEANERS

Experience necessary: Steady work;

Top wages: 6 day week — 8 hour day.

Time and 1/2 for all overtime. Apply

between 1-4. NEWARK WINDOW

CLEANING CO., 157 Howard Street,

NEWARK, N. J. Telephone MI 2-4897

If no answer call: WA 3-1964

(123-125)